

СЕКЦІЯ 5

ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ АПК НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ

Ващенко Д.В.,

студентка навчально-наукового інституту бізнесу і фінансів спеціальності
6.030601 «Менеджмент» Подільського державного аграрно-технічного
університету

Науковий керівник: асистент Прокопчук Л.М.

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Підтримка малого підприємництва є складовою економічної політики будь-якої країни, саме його розвиток забезпечує формування конкурентних умов виробництва продукції та соціально-економічну стабільність у суспільстві. Розвиток малого підприємництва в українській державі особливо актуальний на даний час. Адже позитиви розвитку малого бізнесу загальновідомі: зменшення безробіття, розвиток конкуренції, сприяння економічному зростанню. Поглиблення ринкових трансформацій неможливе без динамічного розвитку малого підприємництва, що вимагає впровадження такої системи його державної підтримки, яка б забезпечувала створення сприятливого середовища для розвитку цього сектора економіки.

Вагомий внесок у дослідженні питань щодо державної підтримки та розвитку малого підприємництва зроблено багатьма вітчизняними та зарубіжними вченими, серед яких: Л.І. Воротіна, Д.В. Ляпіна, М.Г. Пивоваров, С.Г. Дрига, О.В. Долгальова, О.В. Піскунова, Н.І. Полтораки, М.М. Туріянська, В.М. Вакуленко, Т.В. Уманець, Л.М. Гасвська, В.В. Федорченко та ін.

Слід відзначити, що державне регулювання економіки здійснюється за допомогою методів, що передбачають вплив держави в особі законодавчих і

виконавчих органів на сферу підприємництва, інфраструктуру ринку, некомерційний сектор економіки з метою створення умов їх діяльності.

При визначенні сутності державної підтримки малого підприємництва слід виходити з наступного: по-перше, підтримка є складовою державного регулювання малого підприємництва. По-друге, мале підприємництво – один із провідних факторів економічних перетворень, і його підтримка є вигідною не лише самим підприємствам, а й усій економіці та державі в цілому. Таким чином, державна підтримка є складовою системи регулювання розвитку малого підприємництва, спрямованої на формування сприятливого для розвитку цього сектору економіки середовища і реалізується відповідними загальнодержавними, регіональними та місцевими органами влади з метою узгодження інтересів держави і малого підприємництва (рис.1) [2].

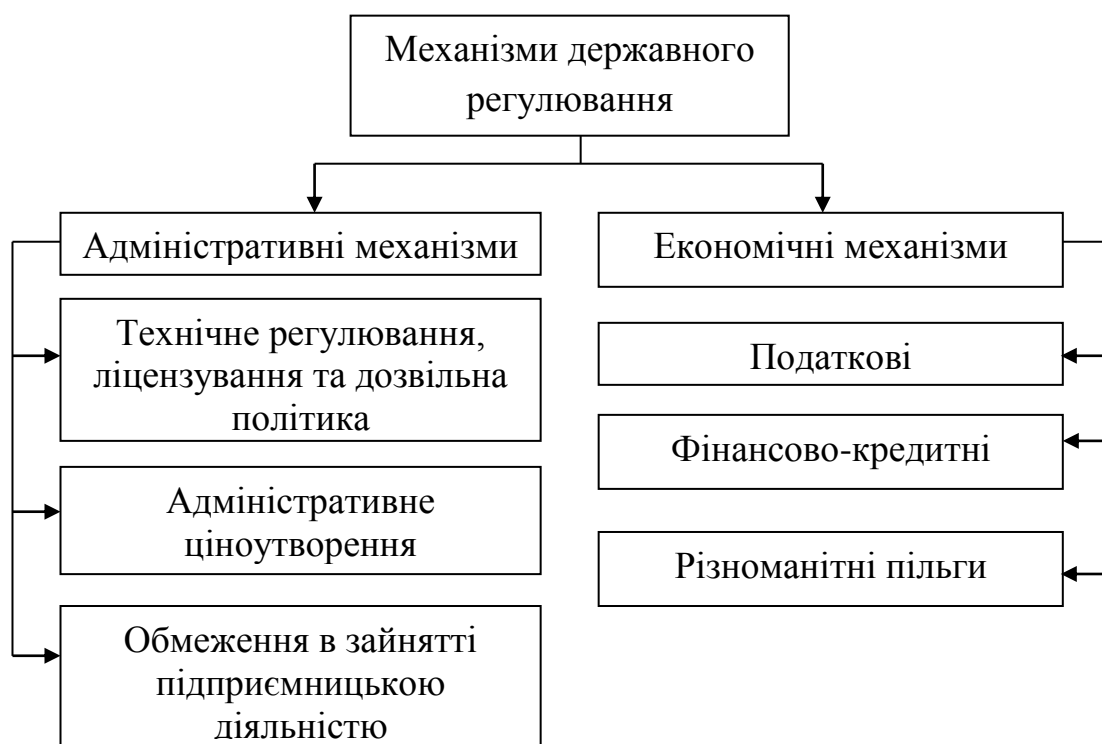

Рис.1. Механізми державного регулювання діяльності малих підприємств

У своїй діяльності мале вітчизняне підприємництво нашої країни намагається подолати різноманітні перешкоди. Найхарактернішими з них є такі: податкова політика, відсутність належного законодавчо-нормативного забезпечення; адміністративні бар'єри; недостатня державна підтримка; низька інвестиційна

активність; нерозвиненість ринку фінансових джерел; тіньова економіка; загальна криза економіки; нерозвиненість ринку нерухомості; нерозвиненість лізингу та франчайзингу; недостатність професійних знань та досвіду тих, хто займається малим бізнесом.

В умовах нестабільної економічної ситуації вітчизняний малий бізнес потребує протекторату держави. Поки що ефективний механізм підтримки та стимулювання розвитку підприємництва в Україні ще не створений. Фінансова допомога, яку надають Український фонд підтримки підприємництва, Державний фонд підтримки селянських (фермерських) господарств та Державний інноваційний фонд, є досить мізерною. Передусім необхідно забезпечити бізнес належною правовою підтримкою. Одне з ключових місць серед перспективних заходів державної підтримки повинна зайняти фінансова допомога, яка передбачає надання пільгових кредитів, їхнє гарантування, створення державних фондів та спеціалізованих фінансових інституцій тощо. Потрібно реформувати податкову систему для усіх підприємств: зменшити податковий тиск, знизивши податки на заробітну плату, ПДВ, митні збори на імпортовану продукцію, розширивши бази оподаткування тощо. Одним із напрямків реформування податкового законодавства повинно стати перетворення податкової системи на стимулюючий фактор розвитку малого бізнесу. Право на єдиний пільговий податок повинні мати всі суб'єкти малого бізнесу. Інші напрямки допомоги повинні передбачати: інформаційне, консультативне та кадрове забезпечення, створення баз даних про ринки, компанії, фонди підтримки; підтримка інноваційної діяльності; розміщення державних замовлень серед малих підприємств; сприяння співпраці великого та малого бізнесу; сприяння зовнішньоекономічній діяльності малих підприємств; забезпечення розвитку програм виробництва спеціалізованого обладнання; розроблення програм розвитку та підтримки малого бізнесу у великих містах [3].

Варто відмітити, що значний внесок у становлення та розвиток малого підприємництва в Україні забезпечує міжнародна підтримка. Вона значно

доповнює та компенсує заходи державної підтримки, особливо фінансової. Переважно сучасні програми допомоги складаються з таких головних напрямків: фінансового – виділення кредитів, грантів; інформаційно-консультативного – консультування з різних питань ведення бізнесу та надання необхідної ділової інформації; навчального – навчання підприємців основам ринкового господарства, методам міжнародної бухгалтерії тощо [4].

Таким чином, можна зробити висновки, що державна підтримка малого бізнесу є складовою державної політики, яка повинна не тільки створювати сприятливі умови для розширення сектору малих підприємств, а й безпосередньо підтримувати їх. У цьому зв'язку пріоритетними напрямками вдосконалення механізму державної підтримки малого бізнесу мають бути: удосконалення законодавчої та нормативної бази, що регламентує діяльність малого підприємництва; зміцнення фінансово-кредитного забезпечення розвитку малого підприємництва; запровадження системи організаційно-освітніх заходів, спрямованих на підвищення знань, професійних навичок, фахового рівня у питаннях ведення бізнесу; формування системи інформаційно-консультаційного обслуговування; сприяння розвитку лізингових компаній. Становлення значної кількості суб'єктів малого бізнесу має, безперечно, позитивне значення для національної економіки, що значною мірою зумовить створення сучасної ринкової економіки із соціальною спрямованістю.

Список використаних джерел

1. Закон України “Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні” від 22 березня 2012 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013. - № 3. – ст.23
2. Березнянко Т.В. Проблеми державного регулювання діяльності малих підприємств: Наук.-метод. посіб. / Т.В. Березнянко, О.В. Ваганова, Р.В. Руднік / За ред. Березнянко Т.В. – К.: ІПДО НУХТ, 2012. – 120 с.

3. Гаєвська Л.М. Розвиток малого підприємництва в контексті державної регуляторної політики / <http://archive.nbuv.gov.ua/portal>.
4. Федорченко В.В. Пріоритетні напрями державного регулювання розвитку малого підприємництва / В.В. Федорченко // Державне управління: удосконалення та розвиток, 2011. – №11.

Волошина В. О.,

студентка навчально-наукового інституту бізнесу і фінансів напряму підготовки 6.030601 «Менеджмент» Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: асистент Білик Ю. І.

ЗАКОНИ ЯК ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДґРУНТЯ УПРАВЛІННЯ

Менеджмент або управління в наш час відіграє найважливішу та найрізноманітнішу роль у сфері діяльності. Адже від нього, у значній мірі, залежить ефективність виробництва та якість обслуговування населення. В багатьох країнах світу накопичений великий досвід в управлінні різними галузями. Він збагачується за рахунок знань основ науки управління та досягнень у практичній діяльності. В Україні, на даний період, ще не досягнуті значні успіхи в теоретичному та практичному освоєнні менеджменту. Отже, розвиток сучасного менеджменту в умовах переходу України до ринкової економіки значною мірою залежить від основних законів менеджменту.

У процесі розвитку менеджменту сформувалися певні норми управління організаціями — закони, закономірності та принципи. Їх інтегрування є стрижнем науки про управління працівниками. Ситник Й.С. звертає увагу на те, що в управлінській діяльності використовують сталі та незаперечні закони менеджменту: закон спеціалізації управління закон інтеграції управління, закон оптимального поєднання централізації і децентралізації управління, закон демократизації управління, закон економії часу в управлінні, закон пропорційного розвитку систем управління